

2

Řádný pane sekretář!

Je to opravdu božsky, vzpomínat si R dopisu pro vás neřeky' word. Musela bych začít ~~na~~ omluvou, že vás obtožuji a pak bych se musela neřeky' ~~na~~ ~~rotetně~~-diplomatickým způsobem nepozorovaně přejmout ~~na~~ vlastním obsah svého dopisu. Už jsem měla ten úvod sice s'rovně sesumrovány, ale pak jsem si vzpomněla, že byste se asi usmáli, až byste jej přečetli, raději byste si pomysleli „no jo, tenkrát“ a dodal: „po jistě nero chce“. Nu a protože tohleto si všechno myslím, ba všu to už se zkusím hoti, přerovně ten slovenský úvod a pokračuju hned R věci.

Porud mně zbyvá čas, z něhož nero zabírá domácnost a něco tráv. „Ršofty“ jako hesla pro Techn. slovník naučný, Kreslení reklama a občas - aspoň loni - neřeky' ten projekt, zabývám se z vašovy iniciativy i z vlastního zájmu historií slovenských měst. Protože jsem ale zensky důkladná, nebaší mi [#] m'his

poněkud slabší fakt historických, náčrtů a fotografií, když mi R ním chybí to, co by takto práce spořito v logicky, navzájem souvislé a lesk - vohst teorie. Ale zde dostupná literatura je v tomto ohledu dosti omezená (Közeproni vator od KönyöRstio, Sammlung Gescheu-abriß der Burgenkunde, naučný otčiv slovník s příslušnými hesly o opevněních a sem tam nějaké brožurky, jinak nic).

Nedávno však zde byl Kol. Sokol, mluvící s Varkem v Bratislavě a mimio jiné ~~mu~~ také se zmiňoval o své disertační práci rovněž o lotoiu stavby měst. Vark se ho ptal, odkud znal teorii opevnění a jeho historii, podle něž by mohl jednotkově měřit s jejich fortifikacemi dávat a on řekl, že by, pane seróni seže, jste mu byl v té věci laškavě nápomocný a poradit mu. Já sama si také velmi dobrou památku jstě, jak jste nám na technice vypravoval o Leopoldovi opevnění Prahy, i neřabnli jste tenkrát Rteslov profil tehdejšího opevnění a vypravoval o inženýrech, kteří takové fortifikace podniku. Proto bych vás tedy velice (kdybyste i můj ~~byl~~ laškavě pomoci přispěl v těchto svých starostech. Ovšem, budu v tomto případě velmi trusit na vaši laškavost R něm, protože vás chci poprosit nejen o radu, ale i o umožnění vyprávků.

Ružhy. Zde sice v museu se mně nabídli, že by byli také laškavi a příslušnou literaturu vyňjčili z uměl.-přím. musea pražského, ale je to velmi nárko brz prohlédnutí Ružhy, jn podle knihy ji objednat.

Proto bych vám byla velice vděčna, kdybyste mne v této věci poradil a udal mi příslušnou literaturu, nebo nete-li snad něco podobného, prosila bych vás o laškavě zapůjčení. Jem věnuji, že nejsem v Praze. Tvrdit to bylo velmi jednoduché, protože poněkud vaše vstřka, vami mne také laškavě vonované R tomu vědu, mne štědrě otčivla všechny Ružhovy verjné v Praze. Jár bych to teď udělala s vyprávkem, to ovšem nevím. Snad byste mne mohl i teď v tom laškavě pomoci. Opuště mne proto, že vás také velice tenkrát obtěžuji, ale budu se snažit, abych vám přísnou práci dokázala, že to nebylo jen tak zadarmo.

Uchivo se vám poroučí a přdem
děkuji
Vas

Omenclová!

Milostivé paní ruku libatnu a Borensu upřímně
poděkování.

Vážení pane doktore,

nikdo neodpovídi na svůj dotaz, mně dnes večer telefo-
noval red. Kováčovic a vedoucí redaktor Slov. vydavatel'stva
Růsnej literatury, že by se mnou rádi osobně mluvili.

Šel jsem se tedy v halle hotelu Ambassador a
tam mně dva muži, že jedoucímu řešení té situace, byKa-
řič se episkopálního bradu a ostatních slovenských publi-
kací, které znáte, je, ostatní si posoudily od významných
českých historiků umění a historiků o episkopálním bradu.
Samy jsem se nemohou vůbec bránit a od pracovníků
SAV, kteří jsou přesvědčeni o nepodstatnosti zájmu,
nelze očekávat tolik odvahy, aby celou věc hájili, když
nezískali podporu v Čechách, která by jich posila,
pročítání sice ohroženou, posílila. Pověřeního jsem
se k zájmu také radikálnímu odvolalo ^{hlavně} ~~je~~ proto, že
mnoho strach, aby ji české historikové neobvinili z buržoas-
ního iracionalismu. Proto jsem se první kontrola, o té věci
STD podniknutí, tolok podvítla, když se dověděla, že
autorita publikace je Česká (Relata refero). Půj je hlavní
závadou to, že historické činnosti, které podle nejnovějších
zázorní má být největším pořítkem mezi českými a slovenský,
tam není tak málo výhledu, jak by bylo třeba.

Protože vydavatel'stvo samo nemůže nic podniknout,

musím se bránit sama a moje obrana má být podřízená
na zúčastněným pomůrkám, úzkým odborníkům.

Pane sekretářče, selvačnu se na Vás neobracuju osobně,
protože nechtím svým osobním zřeknutím vydělat a uctít,
aby jste mě dojem, že Vás chci nějak ovlivnit. Prosim,
rozdělte se o celé věci se slečnou Bojzou a podajte zula
svobodně. Budete-li mě ještě chytat a moci napřít
za listek, že dočím dobrou práci a že ji rozumím, budu
Vám vděčna, ne-li - ne se na našem vzájemném a celkem
vzájemném rozumění a vždy se o celé věci už před Vámi
rozumím. Jsem - prozatím ale - na ústupu a před
se o to, jakli budu moci ještě kdy něco dělat nebo ne.
Udělám kdy, co je v mé moci. Když to nebude mít účinku,
nebudu mi, než abyste ulou věc vzala ve vědomí a
vyhověla se s ní, tak dovedu.

Prosim Vás ale velice jen o jedno: abyste mě své
rozhodnutí třeba prostřednictvím slečny Bojzy a telefo-
nický oznámil, abych zbytečně nečekala. Obrátím se také
na prof. Urdánska a dra Macka. Slečna Bojza mě může
zatelefonovat na číslo 930 818, když u naší Tepelé uctí
vzrak, kdy chce se mnou mluvit, dostavím se v stanovenou
dobu k telefonu, nejvíce kolem polední.

Prosim, abyste mě omilil, že Vás zatahuji do
tak nepřiměřené zúčastněnosti - nedovedete si ani
představit, jak nerada to dělám.

Vasě

Dumciová.

Prosim, abyste po přetčení dopis zrušil. Jinak mám dojem, že
by bylo nejlep, kdybych udělala poslední věci a služba na dobrěto.

Vážný pane sekretě!

Prosimte mi, je Vaš zase zlobim s tou svou státnicí! Chátr byeli se jin zepstat, jaky' on sledek me, vase lask. přimluva u p. prof. Engla. V sobotu toho tydu tu státnicí nešťastnou měla detat a porád muě jóni nic nepři' z techniky, ac koli tydu už měla aspon videt, z čho to budu detat, z ktereho předmětu. Předpokládám tedy, že z architektury a nám se historii.

Proste tydu Vaš kdy, alyste laskavi se pzeptal p. prof. Engla, zda se muon v sobotu (13. t. m.) počítají. Kdyby ale měli termín ještě 18. t. m. a kdyby tydu už na sobotu nebyla zatázena, rádeji tydu to detala až 18. Kdyby ale už termín jiny muon 15. t. m. nebyl, avšak tydu to hned, mohli by muě třeba telegraficky povolat, pem u Roneoni jaksi přpravena - rozhodne je muě noc na tom latedi, alydu už měla volně va noc a nemusele čli prardumny Vasovi vzdychat a namítat, že tu státnicí neudělam. On se mi smeje - ale on vřec neume' pro moje stanoví pochopení a myslí si, že ta státnice je legrace. Ji jsem už z toho docle ustarana a div už nešedivim.

Přdem Vám už dějuji za Vaši laskavost
a uchvu Va, mu. pamí a Bronku podraujuji.

Omeclová!

Vážení pane sekční řete,

děkujeme Vám i milostivé paní a děčně Božence za pozdrav,
kteřími jste si na nás o mářednách vzpomněli, a také i
my jej opětuje; vzpomínat na Vás jsme letos měli tím
větší příležitostí, že jsme o dovolené v Jičově prožili jižní
Čechy a jižní Moravu, abychom se zase trochu napojili českou
kulturou a možnosti si zase obzort nové věci. V Praze jsme
se zastavili jen na 3 hodiny, abychom prošli tam slovenskou
výstavou; ovšem že nás nejen zklamala, ale i dohrála:
holik jsme se naladili hlavou nad těmi Fullovými diagramy,
kteřími jsme chtěli dovést dějiny podat návštěvníku výstavu
jakož v kostce a připravit ho na to, co pak dál uvidí, ale
šlech či kdo tu instalaci mobil, pamně o toto porčení diváka
netřal. Proto tam také ta architektura leží vedle sebe bez
ladu a kladu; ani tu exponci mět a bradu nemovedli -
zhrátka všechno, z čeho by bylo jaké porčení, je vynecháno,
je když je z výstavu divadlo pro oči; i tu trianovská
vímlewa tam robnec figuruje v sále čtenokněžnickém. A
tak jsme z toho naprosto zklamání. Dohodli jsme se tu na
necetných schůzích, že se ze získaného materiálu pořídí

docela úplné interiéry, časově za sebou usázené; že tam když
hude kostelní úprava z jednoho věku pěkně pokračuje, aby
divák viděl tu černošenou nit "v'voj", ale kdež pak. Páni z
Besedy si to mají jinak, na dopisy už vůbec nám neodpovídají a
ted, když nás už nepotřebují, jsme jim docela lhostejní; ba i
ten fotografický materiál, kterým jsme jim hledali s podmínkou,
že nevychází celý knižně, ted vydají, patrně za spolupráce s
docela jinými lidmi, a ani obřady fotografů už nepřímo nedosta-
neme, ačkoliv byly podmínkou. Pro městeček hrdeme tedy daleko
opatrnější - člověk se obléká a nepřijde do takových kloupych
elánem. Píšu vám o tom, pane skvělím kře, proto, že se vaše kova
na vlas vyplnila.

Ale za to v jižních Čechách jsme viděli mnoho nového. Programma-
li jsme si Rábi, protože jsme tam hledali, jak naše brady v XV. věku
reagovaly na dělostřelbu, a také ty polygammní věže v Tábore
jme viděli - mají pro nás tu cenu, že jsou zhruba datovány - jinak
takové parkánové věže máme v té době i u nás, na př. v Levoci.
Cestou do Tabora jsme z oláku viděli přehlasné městečko, trátili jsme
se tam tedy, a ma to byla Lobeslav. Oba její kostelíky jsme
datovali ještě na samý konec XIV. věku - byla by to jedinou brabrá
práce, nřázat, jak se u nás podí pozdní gotika i mimo hut
Paučkov, dohladit by proto bylo dost a dost. Ale také Poudějovice
jme mohli přesovědčit, že ten clánek o tamních domniceláncích,
co vyšel v Rocence, by bylo třeba přemacovat; stejně tak se, myslím,
domnívá knoďi taborskému forměmu kostelu a radnici, jež obě
jsm ještě z doby kolem 1430 a kol 1500 byly jen přestavěny. Ta naše
architektura mezi 1380-1430 mne ted zolašit láká, ale nemám

na ni dostánu, dohmějí pro techniku slavného města.
Bylo by to pole tím zajímavější, že už víme, co této architektuře
předcházelo u rakouských cisterciáků - známe dobře fwestel i
jeho filiace - a co po ní v Rakousku zase následovalo. Proto jsme
dříve zajeli do Znojma, k sv. Mikuláši, který jsme si v detailech
obkreslili, a do Považí k sv. Jakub, kde skutečně jsme našli v
chórovém závěru části, již musí být sama neúplně stavba
první gotická. Máme teď zvlášť pro detail z této doby dobře
zavobřené oko.

To byla tedy naše prázdninová zábava. Čca jela pak
ještě za táborem na 14 dní do Tabranské kotliny, kde byla
jeho hrotem, a tam měli kde jítov špičku, o které psal Pomin;
ted' jsem vřichu u nás v Bratislavě, táborek si tu zhlubá i ochias
a čca provozuje umění kucharské.

Ta naše města dozdám pro prázdninách na technice; bude také
z toho docela pěkná knížka (vřichu je prof. Klocarda); ale podob
od jara letos nemám, mám z toho ted' ze všeho nahradno, protože
jsem nahlédnutím do Matejčka zjistil, že těch renesančních
malířů a sochařů je v samotné Itálii na sta, natož v ostatní Evropě -
a tak mám nějak pocit, že dělám něco, na co nestačím.

Pěkně vás pane skvělí řete i váš vřichu s milostnou paní a
přijímám pozdravujeme, těšíme se na vás, až vás zase uvidíme a
mad dá Pánb, že napřesrok, až už budete volnější, vás tu
na slavnou budeme moci o prázdninách přivítat.

Váš oddaný

Neuclou.

Vážený pane,

F. Dr. Zdeněk Křížek,

sekerní íel

l. i. BechyňskýZáří 52.

Děkuji za dopis a lístek.

Řijeme u zvětků mezi
 lny a skalami. Šrava tu
 ujde, jen chleba míní, a tak
 i zde trošičk šrovníme. Záběr
 odpovídán, ale dlouho ne,
 nedá to. Na prvního se
 podívám do jicína snad tam
 bude p. dr. Morávek. S utězou
 pozdraven Menslov.